

פרשת יתרו
להדפסה – לשולחן שבת

סוגרים שבוע

מספרים ש...

גניבה מהסופר

היינו בחופשה, ויצאנו למרכול השכונתי כדי לקנות מספר פריטים. בעלי המתין לי בחוץ, ולכן עברתי במהירות על תכולת המדפים. החום הפך בלתי נסבל, ולכן הסרתי את הסוודר והנחתי אותו בעגלת הקניות. כשסיימתי, העברתי את המוצרים בקופה, שילמתי, והובלתי את העגלה אל מגרש החניה. כאשר עסקנו בפריקת המוצרים לתא המטען, הרמתי את הסוודר, וגיליתי מתחתיו צנצנת קפה וקופסת שימורי דגים, בסכום של 30 ש"ח בערך. מסתבר, שהסוודר הסתיר אותם, ולכן לא הבחנתי בהם ולא העברתי אותם בקופה.

חזרתי לחנות וניגשתי אל הקופאית. הצבעתי לעבר המוצרים שבידי ואמרתי, "אני כל כך מצטערת, מצאתי אותם מתחת לסוודר ולא שילמתי עליהם". כאשר הקישה את מחירי המוצרים, הביטה בי הקופאית וחייכה. "לא הבחנת בשתי הנשים שעמדו מאחוריך, הלא כן, גברתי?". "שתי נשים?". "כן, הן עמדו מאחוריך, הסתודדו וגיחכו. לא ידעתי על מה הן מתלחשות, אבל עכשיו הכול מובן. הן כנראה הבחינו במוצרים שהסתתרו מתחת לסוודר שלך". נשים אלו כנראה כבר יצאו מהחנות, ולא הבחינו שחזרתי לשלם בעבור המוצרים שנשכחו. איני יודעת מיהן, אך הן ודאי בטוחות, שהיו עדות לגניבה שהתבצעה מול עיניהן... הלקח העיקר שאני למדתי מהסיפור הזה הוא שכשמישהי ניגשת אלי ומספרת לי סיפור, גם אם היא אומרת: "ודאי שזה אמיתי, כך ראיתי במו עיני" - אני יודעת ששום דבר לא בטוח. בהחלט ייתכן שאין זה הסיפור האמיתי.

מתוך "הצד השני של הסיפור"

מתוך הפרשה

תקציר הפרשה: פרשת יתרו מתרחשת בשבוע השביעי מיציאת מצרים: יתרו מגיע ונפגש עם משה * עצת יתרו על בניית מערכת משפט מדורגת * הכנות למתן תורה במשך שלושה ימים * יום מתן תורה * נתינת עשרת הדיברות.

"אבל מה לעשות, זה מה שאני מרגיש..."

הדיבר שנראה במבט ראשון הכי 'מוזר' הוא ללא ספק "לא תחמוד". איך אפשר בכלל לקיים מצווה כזו?! אפשר להבין שיש מצווה להניח תפילין או לשמור שבת. המשימה ברורה ומובן איך צריך לקיים אותה. אבל איך אפשר לצוות על אדם לא לחמוד?! ואם אני רואה משהו שמוצא חן בעיני ומתחשק לי שהוא יהיה שלי, מה אני יכול לעשות? זה מה שאני מרגיש! אני יכול לשלוט על הרגשות שעולים לי בלב? הרי זה משהו טבעי, ספונטאני ובלתי נשלט. לא ככה?!

את השאלה הזו כבר שאל רבי אברהם אבן עזרא: "אנשים רבים יתמהו על זאת המצווה. איך יהיה אדם שלא יחמוד דבר יפה בלבו, כל מה שהוא נחמד למראה עיניו?!".

בתשובתו מלמד אותנו האבן עזרא עיקרון מדהים שיש לו השלכות עצומות על תחומים רבים בחיים:

כל הרגשה היא תולדה של מחשבה.

גם אם על ההרגשה עצמה קשה להשפיע באופן ישיר, ניתן להשפיע על המחשבה וממילא ההרגשות יסתדרו בהתאם.

למשל, הרגשת החמדה תלויה בהבנה שדבר מסוים יכול להיות שלי, ואם רק אפעל כדי להשיגו הדבר עשוי לעלות ביד. אך אם מפנימים את התובנה שהממון או בן/ת הזוג נגזרו לכל אדם משמים, ולכל אחד יש את המיועד לו (שיזכה בו, בתנאי שישתדל ויתאמץ, כמובן), אם קולטים שמה ששייך למישהו אחר שום השתדלות לא תועיל להעביר אותו לרשותי - באופן טבעי מוטרדים פחות מיצר החמדה. כמו שלא שייך שיהיה לי מחר בבוקר כנפיים וממילא אני לא הולך כל היום בהרגשה של תאוה לזה, כך גם לגבי דברים אחרים.

הרבה פעמים קורה שאנחנו תקועים באיזו הרגשה "מעצבנת". דיכאון, תסכול, תחושת חוסר אונים. האם יש מה לעשות בעניין? הבשורה הגדולה שמגלה מצוות "לא תחמוד" היא - בהחלט כן! ההרגשה היא תוצאה של מחשבה, ועליה בוודאי אפשר להשפיע. הפרשנות שאתן בראש שלי למציאות והאופן שבו אבחר להסתכל על הדברים ישפיעו מאוד על איך שארגיש בלב.

נקודה למחשבה: האם תוכלו לחשוב על דוגמא מהחיים שלכם או של אחרים ששינוי בצורת ההסתכלות או הפרשנות לאירוע שינתה את ההרגשה כלפיו?

פותחים שולחן שאלות לדיון משפחתי

* **עם סגולה** - "והייתם לוי סגולה מכל העמים...ואתם תהיו לוי מכולת כוהנים וגוי קדושים" (ויט, ה-ו) - מה המשמעות של היותנו עם סגולה? האם זה משהו שנולדנו איתנו או שהוא תלוי במעשים שלנו? מה היחס בין התפיסה של 'עם נבחר' לבין תפיסות גזעניות שהולידו במהלך ההיסטוריה הרבה סבל ושפיכות דמים? למה בכלל צריך שיהיה 'עם נבחר' אחד ואי אפשר שהאנושות כולה יחד תעבוד את ה' איך אתם רואים את היחסים בין ישראל לבין שאר העמים לעתיד לבוא?

* **אנחנו וה' גדולים** - "לא יהיה לך אלוהים אחרים על פניי" (כ, ג) - מה מביא בני נוער רבים להיות אוהדים ואף מעריצים של דמויות מעולם הבידור והטלוויזיה? האם כשמדובר בדמויות יותר ערכיות וחיוביות כמו רבנים התופעה חיובית? האם יש לה חסרונות? נסו לחשוב על דמות שאתם מאוד מעריכים. מה מצאתם בה? לאן מביא אתכם הקשר עם האדם הזה?